

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010835
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010835.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému F. D., nar. X.X.XXXX v D., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.9.2015, sp.zn. 4T/88/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného F. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.9.2015, sp.zn. 4T/88/2015, bol obžalovaný F. D. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.10.2011 pod sp. zn. 3T/116/2011, právoplatným dňa 27.10.2011, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8Pp/15/2012 zo dňa 14.03.2012, právoplatným toho istého dňa, bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola uložená skúšobná doba 2 (dva) roky, a následne uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8Pp/15/2012 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 10.02.2015, bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a o vykonaní zvyšku trestu do výmere 6 (šesť) mesiacov, a napriek tomu, že dňa 28.02.2015 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, ani po tomto dni bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona a § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a za použitia § 43 Tr. zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný F. D., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania uvádzal, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa postupoval pri ukladaní trestu príliš tvrdo. Poukázal pritom na okolnosti prípadu, keď sa k činu doznal a toto oľutoval, keď motívom nenastúpenia výkonu trestu bola skutočnosť, že považoval za nevyhnutné zakúpiť si pred nástupom výkonu trestu hygienické potreby za financie, ktoré mu mal zasláť jeho nevlastný otec. Súd mu priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr.zák., no mal mu priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., teda, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Taktiež vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia nemal súd prihliadať na predchádzajúce odsúdenie ako na

príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. Žiadal, aby mu súd uložil za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr.zák. trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom s určením i dlhšej skúšobnej doby.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní konanom za splnenia všetkých zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že priestupkovo riešený bol doposiaľ celkovo 4x, pričom išlo o spáchanie rôznych priestupkov, za ktoré mu boli ukladané sankcie - peňažné pokuty, v jednom prípade napomenutie. Súдне trestaný bol doposiaľ 6-krát pre spáchanie rôznej trestnej činnosti, vrátane odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť ako v prejednávanej veci, čo napokon vyplýva zo skutkovej vety rozsudku, pričom zvyšok uloženého trestu odňatia slobody bol obžalovanému po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nariadený vykonať. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/142/2013 zo dňa 26.11.2013, právoplatným dňa 28.12.2013, pre prečin krádeže a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 mesiace nepodmienečne, ktorý vykonal. Na základe vyššie uvedeného je potom nutné skonštatovať, že okresný súd správne identifikoval tak poľahčujúce, ako aj príťažujúce okolnosti. Na jednej strane obžalovanému poľahčovalo, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr.zák.), no ani odvolací súd nezistil dôvod na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. Nemožno totiž konštatovať, že by obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá bola preukázaná nepochybne i ďalšími zadováženými dôkazmi v prípravnom konaní. Navyše okolnosť, na ktorú poukazuje v odvolaní obžalovaný, že motívom jeho nenastúpenia výkonu trestu bola skutočnosť, že považoval za nevyhnutné zakúpiť si pred nástupom výkonu trestu hygienické potreby a čakal na financie, ktoré mu mal zaslať jeho nevlastný otec, považuje odvolací súd za účelovú snahu zmierniť svoju zodpovednosť. S prihliadnutím na charakter predchádzajúcich odsúdení sa tiež nemožno stotožniť s námietkou, že okresný súd na ne nemal prihliadať a pričítať mu k tiaži príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. Vzhľadom na vyššie uvedené, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 348 odsek 1 Tr. zák. (až na dva roky), za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je zákonný, primeraný a bude ním splnený účel trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. Správne už okresný súd poukázal na to, že doteraz ukladané tresty nemali dostatočný prevýchočný vplyv na nápravu odsúdeného, preto neprichádzal do úvahy jeho podmienený odklad s určením skúšobnej doby. Odvolací súd pritom nezistil zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu, tak ako sa toho domáhal obžalovaný odvolaním.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného F. D. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.